

nætur av hesum.

Slíkt eru menn, ið út-
inna slík stórverk.

Koma tit í søguna, so

verður tað við heitinum:
hinir meiningleysu.

Gætumaður

Er tú við ella ímóti

Um tú verður spurður um
tú ert við ella ímóti Jesus,
eru bara tveir møguleikar.
Annaðhvørt er tú við ella
ímóti. At svara: Av og til,
ella í summum førum, her
finnst ongin annar møgu-
leiki. Jesus sigur sjálvur í
Matt. 12.30: tann sum
ikki er við mær, er ímóti
mær.

Um tú ikki er persónliga
kristin og ikki hevur Jesus
sum harra í sínum lívið, so
er tíð at gera tað nú. Tað
nyttar onki at gera góðar
gerir ella hava góðan
moral.

Tað stendur í Rom. 4.1-8
um Ábraham, og hvørjum
hann var rættvisgjörður
av, tað var av trúgv, og
hava vit nógv at læra av
honum, og har stendur at
tað var nokk sum Jesus
gjörði tí mugu vit taka
ímóti honum eina.

Øll menniskju eru synd-
arar, tí er Jesus einasta
leiðin til Gud. Jesus sigur
í Joh. 14.6: Eg eri vegurin,
sannleikin og lívið, ongin
kemur til faðrin uttan við
mær. Jesus var synda-
friður. Hann var full-
komin. Í Jesus fái eg fyri-
geving hvønn dag fyri
minar nógvu syndir. Av tí
sum Jesus gjörði kann ein
og hvør koma inn í himm-
alin.

Nú kann hvør og ein
koma til Jesus, men útset
tað ikki, framtíðina vita
vit onki um nær hon
endar, tað merkja vit
hvønn dag.

So eg vil enda við at
biðja teg sum lesur hetta
andakt-stykkið, set tað
ikki út, tað er ævinleikin
sum tað snýr seg um.

T. H.



Soljóðandi er sent Dimmalætting:

Hví sigur løgmaður ósatt

Í Dimmalætting leygar-
dagin sýnir Pauli Ellefsen
hvussu litil maður hann
veruliga er. Í illsinni av-
dúkar lögmaður, at hann
ikki er nóg vaksin til
starvið, sum fólkaflokk-
urin, sjálvstýrisflokkurin
og sambandsflokkurin
hava valt hann í.

Tað, at Pauli Ellefsen
ofta er farin lætt um sann-
leikan, lati og fara, men tá
hann nú, sum Føroya
løgmaður ikki kann leggja
hendan ósið av, so nýðist
eg, sum tann landsstýris-
maðurin, ið hevði skipa-
byggimál um hendi tá tíð-
ina, sum Realkredit-
stovnurin varð viðgjörður
millum landsstýrið og
rikisstjórnina, avdúka at
løgmaður sigur ósatt.

Undanfarna landsstýri
hevði ta støðu, at »Realur-
in« skuldi koma á føroysk-
ar hendur og leggjast
undir landsbankan at um-
sita saman við fleiri øðrum
stovnum og grunnum.
Talan var um Húsálans-
grunnin, Menningar-
grunnin, Jarðargrunnin,
Ídnaðargrunnin og aðrar
grunnar hjá tí almenna. Sí
annars síðu 19 í: »Rede-
gørelse om oprettelsen af
en landsbank på Færø-
erne« eftir Bodil Nyboe
Andersen og Henning
Holten. Har verða hesir
grunnar og yvirtíknir
grunnar so sum 60 mió.
grunnurin umrøddir.

Tá Erland Fossá fylti 70
ár og spurningurin um
eftirmann hansara var
frammi, varð tað boðað
rikisstjórnini frá, hvør
ætlanin hjá heimastryin-
um var. Stýrið fyri Real-
kreditstovnin bað tí
Erland Fossá um at halda
fram, til tað var endaliga
avgjört, um grunnurin
kundi yvirtakast og leggj-
ast saman við landsbank-
anum, soleiðis at starvið
sum dagligur leiðari á
»Realinum« varð
niðurlagt. Allir politik-
karar vita, at Atli Dam
skuldi ikki vera lands-
bankastjóri, men at talan
var um ein annan mann
við sera góðari útbúgving.
Tað er tí beinleiðis ósatt,
at Atli Dam ella nakar
annar hevur hildið nakran
»sess heitan« til Atla Dam
undir tí fyrstu ferjukrepp-
uni.

Í sambandi við ætlaðar
broytingar í útlánsvirk-
seminum hjá Realkredit-
stovninum fekk landsstýr-

ið á heysti 1980
fyrirspurning viðvíkjandi
ætlanini við »Realinum«.
Á landsstýrisfundi 22.
december 1980 kl. 10.30
samtykti landsstýrið at
fyrirleika yvirtøku av
stovninum. Nú kundi
stýrið fyri »Realinum«
møguliga biðið Erland
Fossá hildið fram eina tíð
enn til landsbankin var
stovnaður. Men tá hetta
ikki er hent, so kemst tað
sjálvandi av, at nývaldi
løgmaðurin hevur aðra
áskoðan í spurninginum
um yvirtøku av »Real-
inum«, nevniliga ta áskoð-
an, at Realkreditstov-
nurin ikki skuldi yvirtak-
ast. Stýrið fyri »Realin«
er tí farið at leita eftir manni
fyri Erland Fossá, sum
var farin um aldursmark-
ið, og fann tað fram til, at
Atli Dam hevði allar tær
neyðugu fyrirreittirnar.

Skulu vit finna eitt upp-
hav í hesum máli, so er
Pauli Ellefsen óbeinleiðis
pápin at tilnevningini av
Atla Dam. Og tað gjørdist
hann við at lata heima-
stýrið skifta støðu í spurn-
inginum um yvirtøku av
»Realinum«. Atli Dam
varð settur á fundi 13.
mars 1981 so lögmaður er
í so seinur á sjóvarfall-
inum við sínum óðugna-
liga og ódæmliga mótmæli.
Størri ósannindir og meira
hysteriska og óndsinnaða
frásøgn enn hana hjá lög-
manni seinasta leygardag
hava vit ikki sæð fyrr.
Pauli Ellefsen sigur eisini
ósatt, tá hann pástendur,
at Atli Dam nú fær figg-
ingina av okkara fiski-
skipafloata um hendir. Atli
Dam er settur sum starvs-
maður hjá einum stýri við
trimum stjórnum. Og tað
eru teir sum taka avgerð
um at jätta ella at syta
lánun.

Atli Dam skal fyrirleika
og avgreiða mál, og stýrið
ætlað væl at gera nýtslu
av hansara stóru vitan um
føroyska fiskivinnu, eftir
sum tað neyvan finst
maður í landinum, sum
veit meira um hesi viður-
skifti. Men hann skal ikki
jätta ella syta. Tað ger
stýrið.

Avgerðirnar um figging
til útbýggingina av
okkara fiskiskipafloata
verða kortini framyvir
tiknar politiskt í lands-
stýrinum, við tað, at tað er
landsstýrið, sum jattar
ella sýtir stuðulslán.

Hetta tí at ongin byggir
skip uttan tey 20–25% í
stuðulsláni. So er tað líka
mikið um »Realurin« hev-
ur jättað ella ikki. Sigur
»Realurin« nei, kann
landsstýrið kortini útvega
figging, tá ið tað ynskir
tað. Samanber Luxem-
burglánið til kraftbloka-
skipini og jattanar til
rækjuskip, sum »Realur-
in« á sinni sýti fyri.

Meðan allir skipaegarar
og skipabyggjarar vita, at
teir frá Atla Dam finga
eina objektiva og sakliga
viðgerð uttan mun til poli-
tiskan lit, so vita teir, nú
Pauli Ellefsen er vorðin
løgmaður, at hetta kunnu
teir ikki rokna við longur.
Tí, sum hann skrivar, er
tað náttúrligt hjá honum,
at slík málsviðgerð er
fargað av politiskum sym-
patium ella antipatium.
Hetta er skrivningin um, at
føroysk skipabygging er
løgð í hendurnar á starvs-
manninum Atla Dam (og
harvið javnaðarflokk-
inum) prógv um.

»Hvad hjertet er fuldt af
løber munden over med«.
Tað er vanligt at slík
størv verða sett uttan at
tey eru lýst leys. Nær eru
t. d. størv sum banka-
og sparikassastjórar ella
varastjórar lýst leys í Fø-
royum? Bankanevndirnar
»supplera« seg sjálvur við
at heita á menn um at taka
sæti í nevndini. Tey sein-
astu dømini eru Jákup
Joensen í sjóvinnubanka-
nevndini og Olaf Olsen í
nevndini fyri Føroya
Banka. Hesin seinni er
ikkj farin úr nevnda starvi
hóast hann hevur tikið við
sum landsstýrismaður.
Annars hevði mær hóvað
betur, at starvið varð lýst
leyst og at Atli hevði søkt,
tí hansara verkfrøingauð-
búgving, hansara stóru
royndir innan umsiting og
hansara vitan um fiski-
vinnu kvalifisera hann

fram um nakran annan.
Men nú valdi stýrið fyri
»Realinum« at leita seg
fram til eftirmannin hjá
Erland Fossá og tað er
sum longu nevnt vanlig
mannagongd hjá peninga-
stovnum.

Illgiting og ósannindi
eru høvuðsinnihaldið í frá-
søgn lógmans.

Er tað óvandsjúka, tí
lagkøkan nú er »27rvisi
býtt, ið pinir?

Tað er nú ikki neyðugt,
tí man ikki partafelagið
revisorvirkið geva væl av
peningi enn?

Heldur er høvuðs-
orsøkin tann, at lögmaður,
sum á einum fimm ella
seks fylgjandi ting-
fundum, hevur gjørt seg
til tað turra spott, hevur
brúk fyri at leggja royk og
mjørka út yvir alt tað
hann hevur sagt og gjørt
og ikki gjørt hesa stuttu
tíð.

»Hann veit onki og finn-
ur ikki til botns í prob-
leminum. Hann spíllir
okkum veidumøguleikar í
EF sjógv. Hann er komin
væl áleiðis við at forkoma
okkum laksaveiðuni og
hann tekur 2 mió. kr. í utt-
anlanslánunum um dagin«.

Jú, hann hevur so sann-
liga brúk fyri kamouflasju
at krøgva sin politiska
óðugnaskap aftan fyri, nú
tað kemur undan kavi, at
har vóru bara tórn orð.
Orð, orð, og orð. Onki
annað.

Hvat er tað ljótasta Fø-
royum og føroyingum
hevur verið fyri, spyr
Pauli Ellefsen.

Tað er sjálvandi tað, at
Føroyingar finga eina
munnskemd til lógmann,
sum tann, ið Dimma-
lætting presenteraði leyg-
ardagin 4. apríl.

Ljótari og skendskari
kundi tað ikki verið.

í Havn, 7. apríl 1981
Vilhelm Johannesen



Sendið
lesarabrøv
til sosialin